

МАКЕДОНСКА ТРИБУНА

The Macedonian Tribune

ORGAN of the M. P. O. of the U. S. A. & CANADA

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ ОРГАНИЗАЦИИ ВЪ С. Щ. И КАНАДА

Entered as second class matter, February 11, 1927, at the Post Office at, Indianapolis, Ind., under the Act of March 3 1879

Сърдечно благодаримъ за пращанитѣ броеве на бойко списвания отъ васъ «Македонска Трибуна», които се четатъ съ интересъ и доволство, особено отъ нашитѣ братя, македонскитѣ българи. Получаването на всѣки брой се очаква съ нетърпение. Вестникътъ се предава отъ ръка на ръка и се четатъ съ жажда. Вашето дѣло интересува отблизо нашитѣ съграждани, македонскитѣ българи, отъ името на които горещо ви поздравяваме.

«Добруджански Гласъ» до «Македонска Трибуна».

ГОДИНА IX

БРОЙ 453

ОКТОМВРИИ 24, 1935 ГОД.

ADDRESS: 20 SOUTH WEST STREET, INDIANAPOLIS, IND., PHONE: RILEY 2157

VOL. IX

NUMBER 453

OCTOBER 24, 1935

МАКЕДОНСКИЯ ВЪПРОСЪ Е НАПЪЛНО САМОСТОЕНЪ

Статията, която следва по-долу, е написана от единъ виденъ общественикъ на Балканитѣ, който има много голѣма известностъ. Тя е предназначена за свободнитѣ българи, но поради изключителнитѣ обстоятелства, при които днесъ се развива България, които правятъ нейното публикуване тамъ невъзможно, тя ни се изпрати до нашия вестникъ. Ние я публикуваме съ . удоволствие, защото въ нея сж изказани ценни мисли и тя изяснява важни въпроси, които интересуватъ всѣки родолюбивъ българинъ.

А. Македонскиятъ въпросъ ще бжде жизненъ и съ най-много шансове за справедливото му уреждане, ако бжде подържанъ откритъ отъ самитѣ македонци

Всѣко старание на официална България да изземва отъ ржцетѣ на македонскитѣ българи този въпросъ ще обезсила гранитнитѣ позиции на българската нация въ Македония. Тия старания на официална България ще дадатъ поводъ на мнозина да гледатъ на македонската кауза като на изкуствено построение. Така се е гледало на сръбскитѣ усилия къмъ Македония . усилия за създаване «нация» чрезъ покупки, чрезъ държавна пропаганда. Самородната борба на македонскитѣ българи за запазване на българското му име е най-красноречивиятъ доводъ за българското право. Нека не допускаме да се хвърлятъ съмнения върху самородния характеръ на борбата, върху старинния коренъ на българското съзнание въ Македония. Това изискване, обаче, не само не изключва, а още повече налага да бжде дадена на македонското дѣло пълната морална - и даже материална подкрепа отъ страна на свободнитѣ българи.

Б. Когато защищаватъ претенциитѣ на българщината върху Македония, мнозина българи неумѣстно взематъ като пръвъ и главенъ аргументъ броя на падналитѣ български войници въ войнитѣ за освобождение. Въпрѣки безкрайната ни обичъ и почитъ къмъ покойнитѣ български войници, ние смѣтаме, че е поизгодно ако доводѣтъ за тѣхното число не се поставя на пръвъ планъ. Защото сърбитѣ и гърцитѣ веднага противопоставятъ броятъ на тѣхнитѣ убити войници, загинали сжщо споредъ тѣхъ — за «освобождението» на Македония.

Гърцитѣ и сърбитѣ нищо не биха могли да ни противопоставятъ, обаче, когато ние изтъкваме миналото на Македония, етнографията ѝ, съзнанието на народа, а особено борбата, която отъ 40 години насамъ тоя народъ води, а сжщо тѣй и борбитѣ му за черковна независимостъ. Всичкитѣ тѣзи свидетелства за българщината въ Македония сжществуватъ отпреди войнитѣ. Върху тѣхъ се опираха като бранѣха правата на българското племе Раковски, Бозвелията, Ботевъ, а преди тѣхъ — великиятъ Отецъ Паисий.

Въпросниятъ аргументъ (за броя на падналитѣ) най-често ни е изтъкванъ отъ онѣзи, които смѣтатъ, че македонскиятъ въпросъ трѣбвало да бжде български държавенъ въпросъ

В. Тая мисль е изказвана отъ нѣкои български общественици още преди Балканскитѣ войни. Днесъ пакъ я повтарятъ, следъ толкова жестоки поуки.

По-горе споменахме, че отъ Бѣлградъ (а сжщо така и отъ Атина) подържаха едно изкуствено македонско дѣло, което въ сжщностъ бѣ единъ апаратъ за шпиониране и разстройство на истинското македонско народно освободително движение. Доколко македонското освободително дѣло бѣ попаднало подъ командата на официална България, доколко, въ резултатъ, ще имае едно по-затвърдено убеждение въ свѣта, че: не сж-

ществува ясенъ, определенъ македонски въпросъ, а има различни политически и завоевателни домогвания, вдъхновявани отъ разнитѣ балкански политици. Отъ това печелятъ сърбитѣ и гърцитѣ, тѣй като българската позиция се изравнява, въ очитѣ на чужденцитѣ, съ тѣхната, на сърби и гърци, фалшива позиция, вдъхновявана само отъ намѣрения за грабежъ.

Ще повторимъ: да наричамъ македонскиятъ въпросъ български държавенъ въпросъ, то значи да нанасяшъ пакостъ на националната ни кауза, безъ да принесешъ нѣкаква полза на държавата. Чето това е така ще потвърдятъ, вѣрваме, и следващитѣ по-долу изяснения.

Г. Държавното македонско дѣло, естествено, би се командувало отъ правителството. Ако България се управлява чрезъ партийна система, всѣка партия ще иска да направи македонското движение свое, за да си служи съ него за малки и въ повечето случаи нечестни цели. Ще бжде на лице една игра на македонско дѣло, която ще опощи самата освободителна кауза предъ поробеното население, предъ свободнитѣ българи и предъ чуждия свѣтъ. «Водачитѣ» на дѣлото ще бждатъ назначавани и смѣнявани както полицейскитѣ пристави, а дейцитѣ третиранни съобразно «заслугитѣ» имъ спрямо партията при избори. Като правило ще имае по единъ екипъ «водачи» при всѣки партиенъ клубъ. Тия екипи ще сж въ вѣчна разпря помежду си. Едни ще сж на «власть», други въ опозиция. А заедно съ това македонското дѣло, като правило, винаги ще има противъ себе си она частъ отъ свободния български народъ, която въ даденъ моментъ не е на власть. Македонскитѣ дейци тогава едвали ще иматъ повече свободно време да се занимаватъ съ поробе на Македония, отколкото софийскитѣ партийни клубове.

Трѣбва да се напише цѣль томъ, за да се изброятъ нанесенитѣ на Дѣлото пакости, предизвикванитѣ въ него сжщински катастрофи поради домогванията на разни партийни български сръди да се намѣсватъ въ развитието му — и то въ времена, когато Дѣлото старателно е пазело своята независимостъ.

Д. Ако България не би се управлявала партийно, а отъ нѣкаква диктатура, напримеръ както следъ 19 май 1934, на македонското движение пакъ ще бжде отредена една своего рода полицейска роля. На него ще искатъ преди всичко да се опиратъ лично диктаторитѣ. Отличенъ е примѣра съ «протогеровиститѣ», на които генералъ Златевъ призна ролята, определена имъ отъ Дамьянъ Велчевъ — Кимонъ Георгиевъ. Но ако и Златевъ би рекълъ да създава македонско държавно дѣло, по сжщия начинъ основателно може и той да бжде критикуванъ, защото и това «дѣло» веднага, още като се създава, ще се изроди въ полицейско-преторианска банда, която диктатороманитѣ ще използватъ първо въ борбата помежду си.

Е. Едно официално македонско дѣло не ще има нито определена тактика, нито идеология. Властницитѣ въ България често се смѣняватъ. Съобразно тѣхнитѣ настроения, разбирания, или политически хрум-

вания македонското движение ту ще го има, ту ще го нѣма. Днесъ ще го каратъ да заемедна позиция, утре тѣкмо противната. Ще го каратъ да се покланя учтиво на поробителя на Македония, когато денонощно се погребва българския духъ и история на тази страна. Ще го заставатъ за 5, 10, 15 или повече години да не се проявява, тѣй като даденъ ржководител на официалната българска политика е насочилъ вниманието си, напримеръ, изключително къмъ Чатаалджа или въ друга насока. А въ 10, 15 години мълчание по давностъ може да изчезне не само едно вземане отъ частно правенъ характеръ но и едно национално дѣло, единъ политически въпросъ. Веднѣжъ приспанъ македонскиятъ въпросъ, много мжчно ще бжде, почти невъзможно при сегашното положение, да бжде той наново откритъ, защото остротата му е всеизвестна и плаши мнозина, а не се знае при дългото затишие какво може да стане и съ душата на поробенитѣ, както и съ духътъ на емиграцията. Освободителното дѣло трѣбва да е будно, да се проявява постоянно, както е постоянно робството.

БОРБАТА ЗА ВЛАС

Борбата между Стоядиновичъ

Бѣлградъ, 20 октом.—Днесъ премиера Стоядиновичъ отказа да се подчини на искането на парламента да предаде властта. Въ сжщото време той нареди на полицията да разкрие конспирацията, която иска да вземе властта и да установи фашистка диктатура.

Фашистката партия се води отъ бившия премиеръ, Йевтичъ, който има много свои хора въ парламента. (Б. Р. — За неправилното избрани депутати въ бѣлградския парламентъ, ние писахме още следъ изборитѣ отъ 5 май). При станалото гласуване хората на Йевтичъ взеха 171 гласове срещу 138 правителствени. Така бѣ избранъ за председател на парламента Степа Серичъ,

ОТЗИВЪ ЗА КОНГРЕ

Съ напрегнато внимание очаквахме да чуемъ за работата на 14 Редовенъ годишенъ Конгресъ на МПО въ Съединитѣ щати и Канада, станалъ въ Акронъ, О.

Щастливи сме, че чухме онава, което сърдцето ни желае, именно, че конгреса мина въ народополезна, плодovitа дейностъ за доброто бждеще на милата и измжчена Родина кждето жестокитѣ поробители отричатъ и най-елементарнитѣ права на българитѣ. Тамъ никой българинъ не смѣе да се нарече открито по името на своята народностъ, защото ще бжде немилостиво преследванъ, макаръ, че много изявления за «сближение» се изрекоха! . . .

А въ Америка свободно се развѣва македонското знаме! Сърдеченъ поклонъ на тая чудна — свободолюбива страна!

Подробноститѣ на Конгреса изложени въ колонитѣ на «Македонска Трибуна», четохме съ истинска наслада и сърдечно поздравяваме Ви, братя, съ успѣха, който имахте въ Акронъ, О. презъ паметнитѣ септемврииски дни, когато манифестирахте така сърдечно